



## Setmana Santa de 2010 per la Serra de Grazalema

Després de l'experiència de l'any passat del viatge a Granada en tren i furgoneta, aquest any la combinació serà en avió a Màlaga i dues furgonetes, ja que el grup és de catorze persones, per fer els diferents itineraris programats.

El dia 28 de març, després d'un agradable vol i un cop recollides les dues furgonetes, iniciem el viatge per la Serrania de Ronda amb destí a Arcos de la Frontera, on ens instal·lem a la casa de turisme rural Puerta del Sol, ubicada en el mateix centre de la població.

En arribar, ens trobem amb la gentada que espera la primera processó de Setmana Santa i hem d'obrir-nos-hi pas carretejant l'equipatge. Abans d'instal·lar-nos prenem possessió dels nostres balcons per contemplar les desfilades, que s'aniran repetint durant tota la setmana, ja que és ruta obligada de les diferents confraries amb els seus respectius "pasos" i hi tenen els seus locals socials. A continuació visitem la ciutat per conèixer Arcos en versió nocturna.

Arcos de la Frontera és una localitat de la província de Cádiz considerada punt d'entrada a la Ruta de los Pueblos Blancos. El seu nucli antic, format per múltiples cases blanques i antics palaus senyorials, és considerat Patrimoni de la Humanitat per l'UNESCO. Situada a dalt d'un turó, és coneguda per les seves vistes i per la forta presència d'art plateresc. Arcos va ser a l'edat Mitjana un petit emirat independent que es va crear cap al 1020 després de caure el califat de Córdoba. Per Arcos han passat literats i poetes que en contemplar-la han deixat les seves impressions plasmades en mosaics per carrers i places: "*Arcos de la Frontera símbolo y síntesis de Andalucía, antología grácil y espontánea de los valores del sur*" (Antonio Burgos). "*¿Se cayó, se enamoró? Se desdobló en mariposa quieta. Entre la verdad del agua y el sueño de la alta cuesta. Arcos, dos Arcos, dos alas. Arcos presto para el vuelo ¿y el Guadelete? En el Cielo*" (Gerardo Diego). "*No he visto nunca pueblo más expresivo puesto en la ceja de un monte, allá en lo hondo se desliza el Guadelete*" (Azorín).

El dilluns, dia 29, anem a Ronda. Després d'un primer contacte amb la ciutat, parem als Jardines de la Alameda del Tajo, mirador privilegiat des d'on es contempla una preciosa vista de la Serrania, amb la Sierra de las Nieves al fons oest i la gran depressió als nostres peus, per on discorre el riu. Partint del casc antic iniciem la Ruta de los Molinos. El camí baixa serpentejant per davant del Puente Nuevo del Tajo de Ronda i circula per diversos molins al llarg del riu que no fa gaire que estan en desús. Aquest recorregut ens permet una vista inversa dels turons

on s'assenta la ciutat. A la tarda visitem el casc antic, on s'hi troben: el Centro de Interpretación del Puente Nuevo, el Palacio de Mondragón, els banys àrabs i el museu de pintura Joaquín Peinado.

El dimarts, 30, anem a veure el Peñón de Gibraltar i el Campo de Tarifa, per contemplar el Estrecho de Gibraltar i veure on comença el continent africà. Arribem a la Playa de Bolonia, on dinem i a continuació visitem el museu i les ruïnes de Baelo Claudia: "*Uno de los yacimientos romanos más importantes de la península es el de Baelo Claudia en la ensenada de Bolonia, de Tarifa*". Té una vista privilegiada de l'Estret i l'Oceà Atlàntic. Destaquen en aquesta platja les dunes de sorra blanca que s'endinsen en la verdor de les pinedes tot formant una gran llengua semblant a una glacera. La vila romana, les dunes blanques i la badia blava conformen un lloc paradisiàc.

El dimecres, 31, Sanlúcar de Barrameda. Al matí visitem la ciutat fent parada a places i mercats, on prenem un aperitiu i tastem els famosos "camarones". A les 4 de la tarda, prenem el vaixell per anar a veure el Coto de Doñana. Aquí ens ensenyen els "humedales" on es reuneixen els flamencs i d'altres aus, i després tot endinsant-nos en el "coto" visitem antics poblats de fusta i canyes que fins fa poc eren utilitzats per habitants humans.

El dijous, 1 d'abril, toca la ruta dels Pueblos Blancos. Tot sortint d'Arcos, ens dirigim a El Bosque, on deixem encarregat el menjar, i d'aquí pugem a Benamahoma per iniciar una excursió a peu d'uns 7 km que segueix el curs del riu Majaceite fins tornar a El Bosque. El dia és clar i el paisatge extraordinari. A la tarda des d'El Bosque fem una circular per diversos pobles començant per Ubrique, on després de recórrer els carrers visitem el Museu Municipal on s'ensenyà el treball de la pell, i a més hi ha un apartat dedicat a la memòria històrica en què s'explica el gran moviment obrer que hi havia abans del 36 i la repressió que van patir sindicats i treballadors durant la guerra civil. D'aquí passem a Benaocaz, a Villanueva del Rosario i a Grazalema. Parem per fer-hi una visita; són pobles molt pintorescos i la majoria estan declarats d'interès turístic i cultural.

El divendres, 2, anem cap a Puerto de Santa Maria, per visitar-lo i agafar el Vaporcito que ens durà a la ciutat de Cádiz. Caminem pels grans passetjos que voregen la ciutat arran de l'oceà, mengem el típic "pescaito frito" i a mitja tarda, altre cop en el Vaporcito, tornem a Puerto de Santa Maria.

El dissabte, 3, farem una ruta a peu pels voltants d'Arcos de la Frontera. En sortir de casa baixem fins al riu Guadelete i anem vorejant el turó on s'assenta la